

католици; противъ напръдны-ты уставы, зель да прави чиновници отъ католици-ты. Главатаре-ти на вигы-ты тайно ся сговорили съ холландскый штатгалтеръ Вилхелмъ Оранскый, който былъ мжжь на пò-старж-тж Якововж дщериж, Мариж. Него поканили да дойде въ Англичж и да стане царь. Вилхелмъ наистинж излѣзълъ съ холландскж войскж, и отышълъ въ Лондонъ. Тогава всичкы-ты Англичяне зели да напущать Иакова и да прѣминувать камъ зятя му. Сжще-то направила и войска-та. Иаковъ побѣгнжлъ прѣоблѣченъ отъ столнинж-тж, и отышълъ въ Франциж при Людовика XIV. Вилхелмъ и Мария влѣзли въ Лондонъ съ голѣмж славж. Вилхелма припознали за царь, и той подписалъ грамотж-тж, която ся выка *биллъ за правдины*. Въ тжж книгж имало написани всичкы правдины, които напръди были имали англійскый сборъ и народъ-тж; тыя правдины были: царь-тж да свыква сборъ въ опрѣдѣлены дни, да не държи войскж на мирно врѣмя, да не събира давание безъ изволение-то на сбора, и пр.

Вилхелмъ III (1688—1702 год.) добрѣ исполнявалъ уврзы-ты на грамотж-тж; затова народъ-тж много го обычалъ. Нъ между тории-ты имало още „якобити“, които искали да покачатъ на англійскый прѣстолъ пакъ Стюарты-ты.

На врѣмя-то на Вилхелма III живѣлъ прочютый англійскый ученъ Нютонъ, който направилъ голѣмж ползж на физикж-тж. (Той е изнамѣрилъ закона на притяжение-то; казвать, че еднажж като капжла една ябълка отъ дрьво-то, докарала на Нютона на умъ, че всичкы-ты тѣла тяжнѣять камъ срѣдж-тж на земж-тж.)